

Kto má nárok volať sa Katarom?

Byť Katarom znamená tak konať. Kristus bol Katarom, alebo presnejšie v tých časoch, dualistickým gnostikom, lebo meno Katar sa dalo takýmto prívržencom v stredoveku. Sú to ľudia, ktorí sa spojili s Bohom a ktorí nosia Jeho Zákony v sebe. Duša, ktorá dosiahne tento stupeň uvedomenia na Zem už nepríde, ak len ukázať cestu druhým, z lásky.

Ak sa prívrženci akejkoľvek viery hádajú o svojom presvedčení, nepoznajú Boha. Boh nevyjednáva, on koná podľa svojich Zákonov. Hockto sa môže prehlásiť za Katara, a dokonca sa to stáva módou. Katar sa prejaví svojimi každodennými skutkami, pričom sa riadi podľa týchto Božích Zákonov:

- Naplnenie vždy zahrňuje druhých
- Nevhodná udalosť by sa neudiala
- Duša je súdená viac za jej úmysly, než za výsledky jej činov
- Duša je plne zodpovedná za všetky svoje činy
- Dôvodom pre inkarnáciu je rast Duše
- Hodnota poznania je v jeho prínose pre druhých
- Robenie chýb nie je na prekážku rastu

Božie zákony platia pre každého rovnako, iba s tým rozdielom, že čím vyspelejšia Duša, tým sa od nej viac očakáva a tým je tvrdšie trestaná za svoje omyly. Človek predovšetkým robí dobre sám pre seba, ak robí zle druhému, uškodí viac sám sebe. Na rozdiel od ľudí, Boh je so svojou spravodlivosťou trpezlivý, pretože pracuje dokonale. Božie mlyny niekedy melú pomaly, ale vždy iste. V ľudskom poňatí to často trvá niekoľko životov, kým sa odplata, či v dobrom, či v zlom, uplatní vo všetkých detailoch a so všetkými dôsledkami.

Vždy konaj voči druhému tak, ako by si chcel, aby sa konalo voči tebe.

Načo treba viac prikázaní, ako toto? Potrebujú ich len tí, čo si myslia že sú nad Bohom a tí, čo majú jednu sadu hodnôt pre seba a druhú pre ostatných. Cirkev sa sama založila, rástla a bohatla porušovaním svojho desatora.

Postupovať nekompromisne podľa Božích Zákonov, teda tých, čo stanovil samotný Boh, a nie jeho samozvaní predstavitelia, v každej situácii života v spoločnosti, ktorá je natoľko materialistická, že ešte aj predstavu o Bohu využíva na politické a psychologické ovládanie podprivilegovaných, znamená niekedy konať ináč, ako sa spoločensky očakáva. Rozumnejší

Ľudia s hlbším zmyslom pre logiku a spravodlivosť už navrhli, že ak by sa Kristus dnes vrátil, znovu by ho ukrižovali, modernejšími prostriedkami. Spurného Krista inštitúcie dnes vedia len zato, lebo si dôverujú, že je mŕtvy.

Katar sa nepýta, čo ho bude stáť chovať sa podľa Božích Zákonov v každej situácii, lebo Božie zákony nie sú mimo, ale tvoria samotnú podstatu Duše uvedomelého človeka. Uvedomelý človek sa neobetuje pre druhých tým, že je spravodlivý. On jednoducho koná tak, ako mu je to prirodzené. Tak, ako sa jeho, či jej Duša naučila v priebehu svojej existencie. Keď Duša završí svoj rast, bez váhania rozpozna správne od nesprávneho – naučila sa tak kým bola človekom, a to dokonca prostredníctvom vlastných skúseností. Pre takú Dušu niet vyšších prikázaní ako Božích, a žiadna moc na Zemi, peniaze, či hrozba, ju nedonúti konať ináč, lebo taká Duša už patrí Bohu a jedinou jej skutočnou túžbou na Zemi je splniť si svoje úlohy a vrátiť sa k Nemu.

Keď Lysseus, môj duchovný vodca začal ku mne hovoriť, ukázala som mu krásne kvety vo svojej záhrade a on mi povedal, že sú síce pekné, ale nedajú sa porovnať krásou kvetov tam, kde on je a porozumela som tomu, keď mi ich ukázal. Ešte predtým, v roku 1998 mi dal skúsiť pocit blaha, čo je pocit ktorý poznajú Duše ktoré Boh už prijal. Je to nadpozemský pocit radosti zo samotnej existencie a spokojnosti so všetkým čo sa udeje, lebo všetko je na správnej ceste. Pre tento pocit 200 Katarov na Montségure s radosťou vpochodovalo do vatier pápežových žoldnierov a 25 ďalších, predtým nezasvätených, si v poslednej chvíli zvolilo stať sa Katarmi, aby si zabezpečili tú istú otrasnú smrť, namiesto pápežom sľubovanej milosti. Cirkev vždy spájala pojem Satana s ohňom, nik nepoužíval oheň tak výdatne, ako ona.

Kresťanská cirkev sa priznáva, že nevie vysvetliť trojjediného Boha, o ktorom káže. Cirkev, ktorá z vlastného priznania nevie o čom hovorí chce, aby ju ľudia považovali za predstaviteľa Boha, ktorého nechápe. Po stáročia cirkev prenasledovala tých čo si Boha našli, no sama dnes ponúka len „Boha pre prípad“. Úlohou tohto Boha je podporovať podniky cirkevnej organizácie, a robiť nedele, sobáše, a pohreby viac vzrušujúcimi pre zákazníkov. K takémuto Bohu sa ľudia modlia, keď im ochorie dieťa, alebo keď sa boja, že stratia niečo, čoho sa im žiada. Priekupnícky prístup k Bohu, ktorý dnes prevláda, je výsledkom dvoch tisícročí pokrytectva cirkvi, ktorá podporovala porušovanie Božích Zákonov predajom odpustkov, a z toho sa zmáhala. Posledný Súd sa koná. Ľudia, čo sa smejú z morálnych princípov, sa učia najlepšie, keď sa stanú svedkami osudu tých, čo sú bez princípov.

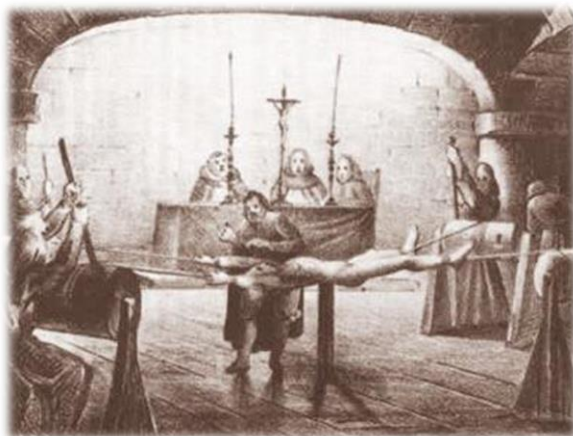
Číslo Duše, ktorá zabezpečuje dokonalú spravodlivosť je 666. Je to prvá a najvyššia Duša pod Bohom, ktorého číslo je 7. Než sa tri Duše predurčené pre božstvo spojili v jediného

VICARIUS FILII DEI (LATIN)		
("VICAR OF THE SON OF GOD")		
V.....5	F.....0	D.....500
I.....1	L.....1	E.....0
C.....100	L.....50	I.....1
A.....0	I.....1	501
R.....0	I.....1	
I.....1		
U(N).....5	53	
S.....0		
	112	

(666)

Boha, číslom konajúceho Boha, v kresťanstve „Boha Otca“, bolo 777. Cirkev vyhlásila posvätné číslo spravodlivosti 666 za znamenia Satana, po tom, čo ju akty najvyššej spravodlivosti postihli, a nepáčilo sa jej to. Skorumpovaná literatúra a neskôr film, jej dopomohli k vytvoreniu falošnej predstavy o význame čísla 666. Opak je pravdou. Boh týmto číslom označuje tých Satanov, na ktorých prichádza Jeho Spravodlivosť.

Katarstvo bolo „nebezpečnou herézou“ – lebo menilo svet k lepšiemu. Pre rímsko-katolícku cirkev v stredoveku bolo nebezpečné hlavne tým, že sa ako oheň šíri v katolíckych radoch, zatiaľ čo svojou logikou a pravdivosťou priťahovalo teológov z ktorých tí, čo boli úprimní, vo vlastnom srdci rýchle rozpoznali Božiu Pravdu oproti násilne nanucovanej materialistickej dogme svojej cirkvi. Strata desiatkov a žoldnierov z ktorých verbovať sväté armády pre ďalšie plienenie za účelom hromadenia bohatstva a moci, skutočne boleli. Čo sa týka krvi, pre Katarov dotknúť sa perami čohokoľvek, čo pochádzalo z teplokrvného tela a bolo spojené s bolesťou, bolo smrteľným hriechom. Ešte aj lži o Kataroch v cirkevných médiách len odzrkadľovali vlastný obraz tých, ktorí ich tvorili. Podobné tmárstvo o Kataroch ako sa až do 21. storočia rozširovalo na Slovensku, by sa v žiadnej uvedomelej krajine Európy rozširovať nebolo dalo.

Ten, kto zapredá vlastné princípy, alebo svojho blížneho za spoločenský postup, za finančnú odmenu, alebo proti presile, zapredal Krista, a podľa katarských hodnôt nemá právo volať sa kresťanom. Božia a spoločenská odmena môžu byť v rozpore a to, že človek poslúchol príkazy druhého, ho pred Bohom neospravedľuje. Sto rokov života je zanedbateľným časom oproti priestoru v ktorom čas neexistuje, a peklo je to, čo si Duša v priebehu svojich životov sama pripravila svojimi vlastnými myšlienkami a činmi. Kým ľudstvo nebude konať podľa Božích Zákonov, teda „ako v nebi, tak i na Zemi“, neskončí sa utrpenie. Hlava človeka pomúti, no pravdu mu povie srdce a správny smer mu ukáže jeho vlastné svedomie.

Corascendea 26. apríla 2011, editované 12. mája 2014

